

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 14 (634)

Gorica - četrtek 6. aprila 1961 - Trst

Posamezna številka L. 30

Veliki teden sv. očeta Janeza XXIII.

Ze dolgo nismo imeli papeža, ki bi kot sedanji toliko molil s svojimi verniki. To se je pokazalo posebno zadnji veliki teden, ko je bil vse dni sredi vernikov, opravljal sv. obrede po raznih bazilikah in kot slednji vaški župnik počastil križanega Zveličarja.

NA CVETNO NEDELJO

Je v vatikanski baziliki sam osebno opravil blagoslov oljk. Navzočih je bilo 12 kardinalov in lepo število raznih drugih cerkvenih dostojanstvenikov ter velika množica ljudstva, posebno tujcev, ki so prihili v Rim za veliki teden. Kardinali so prvič imeli enotne paramente, kakor je želel sv. oče. Po blagoslovu oljk je prisostvoval sv. maši, ki jo je daroval kardinal Cento.

NA VELIKI ČETRTEK

se je papež udeležil slovesnih obredov v lateranski baziliki. Po evangeliju je umil noge 13 gojencem iz rimskega zavoda Capranica. Po slovesni maši je prenesel Najsvetejšo v božji grob v kapeli sv. Frančiška.

NA VELIKI PETEK

Je bila slovesna liturgija v baziliki sv. Pavla. Tudi tu je bil navzoč sv. oče, ki je prisostvoval vsem obredom do konca. Ob odkritju križa je stopil s prestola in bosonog, brez prstana in dragocenih oblačil prvi šel počastiti Kristusa križanega. Za njim so se razvrstili kardinali in razni prelati ter duhovniki.

NA VELIKO NOČ

Najbolj slovesno je pa bilo na veliko noč. Ta dan je sv. oče imel slovesno mašo v baziliki sv. Petra, ki so jo do zadnjega kota napolnili verniki, posebno romarji iz vseh delov sveta. Poleg papeža je bilo ta dan v baziliki tudi 24 kardinalov. Zunaj na trgu je po zvočnikih prisostvovala maši nova še številnejša množica. Računajo, da je bilo tam nad 200 tisoč ljudi. Med navzočimi so bile tudi številne odlične politične osebnosti, med njimi italijanski ministrski predsednik Fanfani. Vsi ti so čakali, da je sv. oče po končani maši zapustil baziliko in se prikazal na balkonu bazilike. To se je zgodilo okrog 12.30. Na trgu je bil razporejen regiment ital. vojakov in četa palatinskih stražarjev. Eni in drugi so Janezu XXIII. ob prikazanju na balkonu izkazali vojaško čast. Nato je sv. oče začel govoriti zbranim množicam in preko njih tudi vsemu ostalemu svetu. Govor so prenašali po radiu in po televiziji. Z vatikanskim radiem so bile povezane velike radijske in televizijske družbe iz Evrope in Amerike. Pozneje so papežev govor prenašali v 30 jezikih iz Vatikana poleg državnih radijskih postaj po raznih delih sveta. Tako da moremo reči, da so do večera sv. očeta lahko vsi slišali, vsak v svojem jeziku.

VELIKONOCNA POSLANICA

Sv. oče je začel svoj govor z opominom, da je velika noč praznik, ko obhajamo Kristusove skrivnosti. »Je to praznik tolažbe in opogumljenja za vse človeštvo, ki ga je vstali Kristus odrešil. «Vendar,» je nadaljeval sv. oče, »se včasih zgodi, da žalost skuša zaliti našo dušo ob pogledu na prijetno in strašno reči, ki zadevajo velik del človeškega rodu, ki so vendar z nami bratje, a katerim, milo rečeno, moremo ponoviti s Kristusom: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. Z njihovim vptijem se polnijo mesta in polja; njihove groznje plašijo tiste, ki ljubijo svobodo, pravičnost in mirno blagodejno delo.« Navzočnost velikega števila vernikov pri velikonočni proslavi, je dejal sv. oče, mu je v tolažbo ob misli, da nosi vso težko odgovornost in skrb za zdravje vse Kristusove črede. Nauk in bogastvo velike noči naj bosta mogočno gibalno za odločen napor vsakega izmed nas, da se dvignemo k plemenitim višinam, kamor nas kliče Kristus. Po zaslugi Kristusa, ki je vstal od mrtvih, vstajajmo tudi mi vedno znova v našem duhovnem

življenju. Tako uspešno korakajmo po poteh, kamor nas je postavila božja previdnost.« S to željo je zaključil sv. oče, sprejmite naš blagoslov in naše voščilo, ki ga po radiu in televiziji pošiljamo vam vsem v različnih jezikih.»

Nato je Janez XXIII. voščil veselo veliko noč v 15 jezikih: italijanskem, francoskem, angleškem, nemškem, španskem, portugalskem, poljskem, flamskem, holandskem, grškem, ruskem, srbskem, bolgarskem, ukrajinskem, hrvaškem in slovenskem.

Papežev govor je pozneje prenašal tudi tržaški radio Trst A in na njem so mogli naši ljudje še enkrat slišati voščila sv. očeta ob 13.15 in ob 14.15.

Tako se je še enkrat izpričala stara resnica, da po rimskem papežu govori in uči Kristus.

Shod Varšavskega pakta

Pretekli teden so v Moskvi zbrovali člani Varšavskega pakta (Sovjetska zveza, Poljska, Češko-slovaška, Vzhodna Nemčija, Madžarska, Romunija, Bolgarija in Albanija). Ob zaključku zasedanja so izdali zaključno poročilo, iz katerega je razvidna zaostritev vzhodnega bloka do perečih mednarodnih vprašanj od Nemčije, Berlina, Formoze, Alžira, Kube, Konga, Laosa in Angole. Iz poročila namreč zveni opozorilo zahodnjakom, naj si ne umišljajo, da bodo pogajanja za ponovno mednarodno popuščanje lahka in poceni kakor doslej, ko je Hruščev za ceno formalnega zblizanja z Zahodom iz vljudnosti zamižal na eno oko.

Zato je komaj vzpostavljen dvogovor med Kennedyjem in Hruščevom tako težak in počasen. Komunistični prvaki s Kitajsko vred so hoteli Hruščevu omejiti svobodo delovanja in iniciative za zblizanje z Zahodom. Čas belih menic se mora po mnenju Kitajcev kon-

Svet v pričakovanju

Velikonočni prazniki so za nekaj dni spravili veliko politiko nekoliko v ozadje, toda pod »žerjavico« so pereči aktualni mednarodni problemi ostali kljub temu odprti. Nekateri, kaže, da se bodo dali s sprejemljivimi kompromisi poravnati ali vsaj ublažiti, druge pa bo hladna vojna še naprej razpohovala, dokler ne bodo zapihali ugodnejši vetrovi z visokih vrhov, kjer si odjuga kljub navidezno spravljivemu ozračju le polagoma in s težavo utira pot. Strokovnjaki si še vedno niso na jasnem, ali vpliva vreme na politiko ali politika na vreme, kajti včasih potekajo politični posli in vreme ugodno, včasih pa se preHITEVAJO drug

drugega ali zavlačujejo kot slabo leto. Letošnja zgodnja pomlad je sicer ugodno vplivala na živce visokih državnikov, da so začeli popuščati z živčno vojno, toda zadnje čase se je tudi njih začelo prijemati muhasto pomladansko vreme, da je marsikje zagrmelo in zadišalo po ledeni toči. Sovjetski minister Gromiko se je na primer v OZN tako silovito stresel nad tajnikom Hammarskjöldom in zahodnim »imperializmom« kot v najhujših časih hladne vojne žalostnega spomina. Toda vreme se je že čez nekaj dni zjasnilo, ko smo videli, kako sta se Gromiko in Stevenson vračala nasmejana z osebnih razgovorov na štiri oči. Zato je treba upati, da bodo te pomladanske muhavosti kmalu izginile in bodo časi dozoreli za pošteno razpravljanje.

Sicer pa pogledjmo, kako trenutno stvari dejansko stojijo.

Laos:

ODGOVOR SOVJETSKE ZVEZE

Zadnjič smo poročali, da Zahod nestrpno pričakuje odgovor sovjetske vlade na predloge, ki jih je stavil preko britanske diplomacije. Sovjeti so se dolgo sicer pustili čakati, toda končno so le odgovorili, da v bistvu sprejemajo dane predloge, ki zahtevajo: takojšnje prenehanje bojev v Laosu ter sklicanje mednarodne konference za ponovno vzpostavitev laoske nevtralnosti.

Na Zahodu smatrajo odgovor Sovjetske zveze za v glavnem pozitiven; zato smemo upati, da je laoska kriza že dosegla svoj vrhunec, ki bi lahko bil vse bolj dramatičen kot je. — Po poročilih iz Laosa naj bi bil trenutni vojaški položaj naslednji: boji se nadaljujejo le med manjšimi skupinami, toda nadaljuje se dobavljanje orožja iz sovjetskega tabora.

Laoški princ Suvana Fuma je na potovanju po raznih prestolnicah. Zavzema se za nevtraln Laos. Zgleda, da se laoska kriza začneja bližati rešitvi, potem ko se je diplomatsko po odgovoru Sovjetske zveze premaknila z mrtve točke. Vendar pa so presenečenja vedno možna, posebno če bi se vojaški položaj občutno spremenil v korist katerekoli strani.

Kongo:

KDO BO PLACAL?

Potem ko so v Glavni skupščini Združenih narodov zaključili spet eno izmed velikih političnih razprav o Kongu, ki so jo zahtevali Sovjeti, (in na kateri se je Gromiko, kot že povedano, še enkrat silovito zagnal proti tajniku Hammarskjöldu in samim ZN), so se zastopniki 99 držav članic lotile finančne plati kongoškega vprašanja. Že takoj v začetku se je pokazalo, da je Kongo tudi s te strani trd oreh, če ne še trši kot politični problem.

OZN več kot pol leta vdružuje v Kongu oborožene oddelke, ki so jih dale na razpolago posamezne države. Toda z nastopom Združenih narodov v Kongu so si ZN naredili težko ne samo moralno, ampak tudi finančno breme. Ko so v deželi začeli pobivati in loviti ven Evropejce, so vsi zahtevali, da morajo Združeni narodi intervenirati. Proti vsakršnemu posegu so že načelno bili samo Sovjeti in njihovi zavezniki in to iz čisto političnih razlogov, ravna-

joč se po načelu: čim slabše za druge, tem bolje za nas.

Ko je pa sedaj generalni tajnik Hammarskjöld objavil stroške, ki jih je do sedaj imel v Kongu, in poleg poravnave teh zahteval še nadaljnja nakazila, so se visokih številk vsi prestrašili in se začeli izmikati.

Sovjetska zveza je izjavila, da ne bo prispevala niti vinarja v ta namen in enako so za njo ponovile ostale komunistične države. — Izmed zahodnih držav je presenetilo zadržanje Francije, katere zastopnik je izjavil, da ne bo Francija dala svojega prispevka, ker da je že od vsega začetka bila nasprotna intervenciji ZN v Kongu.

Države Južne Amerike so izjavile, da bi po svojih močeh kaj prispevale, če bi bile bogatejše, tako pa ne obljubijo ničesar. Tako ostanejo praktično ZDA, na katere bo, kot po navadi, padel večji del bremena.

Tako se pač vedno dogaja na svetu. Najprej so vsi navdušeni za neko stvar, ko je pa treba seči tudi po denarju in kaj žrtvovati, imajo vsi gluha ušesa.

Združeni narodi se nahajajo res v nevhvaležnem položaju: vanjo se divje zaletavajo Sovjeti in ostali komunisti (ker so jim ZN prekrižali njihove načrte s Kongom), nezaupljivo gledajo nanje kongoški voditelji (tudi njim so ZN prekrižali načrte o nadvladi enega nad drugimi) in tudi ostali niso zadovoljni z njihovim večkrat dvoumnim zadržanjem.

Katanski predsednik Combe je s svojimi vojniki zasedel ozemlje Manone v Severni Katangi, katero so doslej nadzorovali vojsčaki iz plemena Lulua. To je spet nekoliko razburilo kongoške vode.

T E L E G R A M I

PRESEDNIK GRONCHI GRE V JUŽNO

AMERIKO: Odpotoval bo z letalom, da obiše Peru, Argentino, Urugvaj in Brazilijo. Potovanje bo trajalo dva tedna. Zaradi obolenosti ga ne bo spremljal zunanji minister Segni, ampak podtajnik ministrstva. Namen potovanja je, navezati tesnejše gospodarske stike z omenjenimi republikami, kjer živi veliko število ital. izseljencev.

KENNEDY BO OBISKAL FRANCIJO: Uradno so sporočili, da bo predsednik Kennedy obiskal generala De Gaulle in sicer od 31. maja do 2. junija. Francija in ZDA morajo razčistiti razne probleme. Zato bo zelo na mestu omenjeni obisk.

OTROCI BODO SMELI SELE S 15. LETOM NA DELO: Ministrski svet je odobrila dekret, ki določa, da bodo od sedaj naprej smeli dečki in deklice na delo s 15. letom in ne več s 14. letom kot do sedaj. — To je zelo pametno.

ATENTATI V FRANCII: Francija je v zadnjem tednu postala pozorišče atentatov, ki si vsi sličejo: neznanci položijo bombo iz plastike, ki v določenem trenutku eksplodira. Takšni atentati so bili že po vseh večjih mestih. V pone-deljek se je taka bomba razpočila v poslojpu borze, to je v samem središču Pariza. — Sodijo, da so ti atentati delo skrajnih nacionalistov, ki bi hoteli preprečiti mirovna pogajanja z Alžirci.

Nov italijanski denar za stoletnico zedinjenja

Predsednik republike Gronchi je podpisal ukaz za kovanje novih 500-lirskih srebrnih novcev v spomin na prvo stoletnico narodnega zedinjenja Italije.

KRŠČANSKI NAUK

Jezus Kristus je napovedani Mesija

Jezus pa se je z besedo in deli vedno jasneje razodeval kot od Boga poslani Mesija. Ozdravljaj je bolnike, oživljaj je mrtve, čudežno nasičeval množice v puščavi, izganjal je hudobne duhove iz obsedenih revežev in je utemeljeval vsa ta svoja čudežna dejanja: »Ce jaz z božjim Duhom izganjam hude duhove, je torej božje kraljestvo prišlo k vam.« (Mat 12, 28). Dobro in hvaležno ljudstvo pa je drugače sodilo kot farizeji, govoreč: »Velik prerok je vstal med nami in Bog je obiskal svoje ljudstvo.« (Luk 7, 16).

Tudi na napovedi prerokov se je Jezus skliceval, da je dokazal svoje božje poslanstvo. Pri sv. Mateju beremo tako le: »Ko je pa Janez v ječi slišal o Kristusovih delih, je poslal dva svoja učenca in mu je rekel: Ali si ti, kateri ima priti, ali naj drugega čakamo? In Jezus jima je odgovoril: »Pojdita in sporočita Janezu, kar slišata in vidita: slepi spregledujejo in hromi hodijo, govavi se očiščujejo in gluhi dobivajo sluh, mrtvi se obujajo in ubogim se blagovest oznanja, in blagor mu, kdor se nad menoj ne spotakne.« (Mat 11, 2-6). Vse to je o bodočem Odrašeniku prerokoval Izaija. (Iz 35, 5 in 61, 1).

Oblika Jezusovega učenja je tudi označevala božjega poslanca. Učil je z nezmotljivo gotovostjo. Ni mu bilo treba nobenega svetovalca. Našel je za vse ljudi pripravne in razumljive besede. Ljudstvu je govoril mnogo v prilikah, ki so jih razumeli. Svojim učencem je bolj globoko razlagal resnice sv. vere. Ljubeznivo je govoril z bolniki in gručniki, strogo pa je karal zvijačo farizejev. — »Ko je videl množice, je šel na goro, in ko je sedel so stopili k njemu njegovi učenci. In odprl je svoja usta in je učil. (Tu navaja evangelist dolgi Jezusov govor na gori in dostavlja): Ko je končal Jezus svoj govor, so ljudje strmeli nad njegovim naukom. Kajti učil jih je, kakor kdor ima oblast in ne kakor njih pismouki in farizeji.« (Mat 5, 1-7, 28).

Jezus Kristus je učitelj vseh ljudstev in vseh časov. Danes uči ljudi po sv. Cerkvi in jih razsvetljuje s Sv. Duhom. Njegova beseda velja za vso večnost. »Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.« (Mat 24, 35).

ŽIVLJENJE GOVORI

Roka s križem

Letos 12. marca je iz južnega Konga pridrla v severno Angolo v okolico San Salvadorja tolpa oboroženih Kongozancev.

Tam je v vasi Pangala razlagal spreobrnjenim zamorcem Kristusovo trpljenje dva in štiridesetletni p. Angel Graziani, kapucin. Pred štirimi leti je prišel v te kraje iz Vicenze. Zelo goreč je prepotoval vso misijonsko pokrajino. Tako je postal znan posebno vsem tamkajšnjim zamorskim katoličanom. Izmed vseh misijonarjev so verniki njega najbolj ljubili.

Ko je tolpa pridrla v vas, se je znesla nad katoličani, jih oropala imetja in več od njih pobila. Misijonarja so pa sredi vasi, potem ko so mu strgali s telesa obleko, privezali na kol. Tam je bil dva dni brez jedi in vode in je bil izpostavljen zaničevanju in zasramovanju hudobnežev.

Misijonar je pa vztrajno molil. V roki je krčevito držal majhen lesen križ. Podačili so mu ga svoj čas njegov učenci.

Proti večeru drugega dne je tolpa uprizorila okrog mučenega misijonarja divji mrtvaški ples, vmes je svirala godba.

Končno je eden od pesalcev vzela dolg nož in se z njim zaletel v patra. Sledili so mu drugi pesalci, deset, dvajset, in začeli razsekavati mučenca. Nekaj kosov telesa je obviselo na kolu, drugi so bili razmetani naokrog.

Divje kričanje in petje je prenehalo, godba je utihnila, noč je padla na zemljo. Zločinci, siti sovraštva, so se z nagrabljenim plenom umaknili.

Naslednje jutro so našli preostali vaščani daleč proč od kola misijonarjevo roko, ki je tesno stiskala leseni križ — v znamenje, da je misijonar ostal do smrti zvest sv. veri.

Ali te ne oblije rdečica, ko si tako strahopeten, da se ob mali težavi ali nepravilni zmedeš in ne znaš sv. vere braniti? Naj ti ne gre iz spomina ta mučniška roka s križem!

Pater Angel Graziani je bil doma iz Vicenze. Dopolnil je šele 42 let!

(To poročilo je došlo iz Luande, ki je glavno mesto Angole. Sporočilo je pa ravnatelj misijonske postaje San Salvador.)

Iz življenja Cerkve

Nov list za Afriko

Z letošnjim januarjem je začel izhajati v Afriki znani misijonski mesečnik »The Word - Beseda«. Ta mesečnik je doslej izhajal v sto tisoč izvodih; naklado bodo morali povečati, ker je zdaj začel izhajati tudi v Ghani v Afriki.

Ta bogato ilustrirani družinski mesečnik urejujejo na Irskem in je bil doslej razširjen samo v Angliji, na Irskem in v Avstraliji.

† škof dr. Franc Rogač

Dne 20. februarja t. l. je po krajši boleznini umrl v eni izmed budimpeštanskih bolnic naš rojak, prevz. dr. Franc Rogač, škof v Pečuhu (Pécs) na Madžarskem.

Prekmurje je dalo mnogo duhovnikov že v preteklih stoletjih, ko je pripadalo še raznim madžarskim škofijam in zagrebški škofiji. Med njimi je bil tudi v 17. stol. škof Jaklin. Bilo je med njimi mnogo odličnih osebnosti, ki jih pozna tudi zgodovina vsega naroda, n. pr. pisatelj Mikloš Küzmich, kanonik dr. Ivanocy, J. Klekl.

Pok. škof Rogač je bil med najuglednejšimi madžarskimi škofi. Rojen na Tišini 29. VIII. 1882. je prišel takoj po posvetitvi v službo k somboteljskemu škofu kot cerimoniar in tajnik, l. 1917 je postal ravnatelj škof. pisarne, papežev komornik, l. 1921 kanonik, nato prelat in provikar. Na vseh teh mestih je mnogo storil za svoje slovenske rojake in njihove duhovnike, posebno po smrti dr. Ivanocyja, ki je bil njihov neustrašni branitelj.

Dr. Rogač je bil odlični organizator, cer-

kovnik v 71. letu starosti; Leonard Cheshire, najslavnejši in najdrznejši britanski letalec, priča iz Hirošime; Bruce Marshall, satirični britanski romanopisec; Tahashi Nagai, slavni japonski atomski znanstvenik; Lutseng-Tsiang, bivši prvi minister Kitajske; Teresa Gatai, Korejka v tajni službi komunistične partije; Sigrid Undset, norveška pisateljica, Nobelova nagradjenka; Beda Griffihs od anglikanske vere v katolicizem in v življenje strogih benediktink; Nanina in Margaret, mlada Hollywoodska »zvezdica« in nje mati, ki sta dospeli do Boga po težki poti trpljenja; Edith Stein, judovska ekzistencialistka, karmeličanka in žrtev plinskih celic; kapetan Darreberg, drzni častnik letalske službe.

Starosta evropskih duhovnikov

Pretekli teden so v Sacilu imeli izredno slovesnost, ko so praznovali 101 leto življenja svojega župnika don Pietra Benvenutija. Don Pietro je najstarejši duhovnik vse Evrope in že od daljne oljčne nedelje 1902 deli s svojimi župljani v Sacilu žalostne in vesele dni. V svoji preprosti pisarni s ponosom kaže sedež, na katerem je pred mnogimi leti sedel papež Sarto, kateremu je don Pietro napovedal izvolitev na Petrov sedež. Svetoval mu je, naj ne vzame povratnega lista za vožnjo v Rim ob priliki konklava, ker bo prav gotovo on izvoljen za Petrovega naslednika. Tako se je tudi zgodilo. Don Pietro je še vedno čil in čvrst.

Na Poljskem so razpustili ljudske duhovnike

Poljsko združenje duhovnikov »Caritas«, podobno kakor v Jugoslaviji Ciril-Metodovo, je sklenilo svojo razpustitev na ulicah kardinala Wyszińskiego. Kardinal je odločil, da bo s prvim aprilom vsak duhovnik, član tega združenja, zapadel izobčenju, če iz združenja ne bo istopil. Po zadnjih vesteh je večina duhovnikov pristala na ukaz kardinala Wyszińskiego in izstopila iz društva. Voditelj združenja duhovnik Huet je prejel dne 14. marca ukaz kardinala Wyszińskiego, naj društvo razpusti. Se isti dan je Huet sklical sejo vodilnega odbora, ki je bila zelo burna in na kateri je podal svojo ostavko. 12 ur pozneje ga je zadela kap in je umrl. Pokopali so ga v neblagoslovljeni zemlji. Na naslednji seji odbora so sprejeli sklep, da bodo združenje razpustili. Pičilo je število duhovnikov, ki tega sklepa niso sprejeli. Ti so sklenili, da ustanovijo novo združenje, verjetno pod istim imenom.

Občutno pomanjkanje naraščaja

Občutno pomanjkanje naraščaja je v moškem pravoslavnem samostanu sv. Katarine na gori Sinaj, ki slovi zaradi bogate knjižnice s 4 tisoč rokopisi in 7 tisoč starih knjigami. Danes je v samostanu le še 23 menhov, od katerih so nekateri stari že preko 70 let. Prejšnje čase je v samostanu živelo do 200 menhov. Prior samostana, Porfirij II., ima čin nadškofa. Grško časopisje poziva atensko vlado in grško pravoslavno cerkev, naj poskrbe za naraščaj, da bo samostan mogel obstajati še nadalje.

Občni zbor Krekove zadruge v Torontu

Hranilnica in posojilnica Janeza E. Kreka v Torontu je polagala račune svojemu članstvu na občnem zboru v slovenski cerkveni dvorani v nedeljo popoldne 26. februarja.

V zadruge se je v preteklem poslovnem letu vpisalo 84 novih članov, vloge pa so narasle za skoraj 100.000 dolarjev (od 295.168 dol. na 395.094 dol.). Osebnost posojila so narasla od 107.121 dol. na 120.227 dolarjev. Čisti dobiček je narasel od 13.546 dol. na 16.099 dolarjev.

V lanskem poslovnem letu je moral odložiti svoje mesto v kreditnem odboru dr. Avguštin Kuk, ker je nastopil novo službo profesorja na High School v Hamiltonu. V tem poslovnem letu pa bo zapustil Torontu prvi predsednik in dolgoletni tajnik zadruge Rudolf Cuješ, ki bo nastopil v septembru službo profesorja sociologije na katoliškem vsučilišču sv. Frančiška Ksaverija v Antingonishu, Nova Scotia.

Kljub impozantnim številkam, ki so bile predložene članstvu na občnem zboru, pa vidijo ravnatelji in člani ostalih odborov glavno vrednost zadruge v uslugah in pomoči, ki jo morejo nuditi članom.

Ljudsko štetje v Jugoslaviji

V Jugoslaviji je sedaj v teku ljudsko štetje, ki ga je priporočila OZN. To štetje je posebne važnosti, kajti po njem bo možno ugotoviti, koliko je manjšin v FLRJ. Iz njega bo tudi razvidno, kako številna je italijanska manjšina v Istri in Reki.

Velika noč po svetu

V RIMU

Za mnoge so božični in velikonočni prazniki le dnevi razveseljevanja in velikopoteznih izletov na vse strani. Najbogatejši si privoščijo izlete v inozemstvo, zato smo ob velikonočnih praznikih videli povsod po Italiji izredno povečano število turistov. Velika italijanska mesta so spet doživela množična preseljevanja. Odhajali so meščani na deželo, v hribe, k morju, prihajali pa tuji turisti in romarji. Zlasti Rim je zabeležil zelo veliko število turistov ali bolje romarjev, ki so se v teh svetih dneh udeležili po rimskih cerkvah svetih obredov. Sv. oče sam je prisostvoval vsem obredom. Na veliki petek je po zgledu Jezusovemu umil noge dvanajsterim ter bil vedno blizu svojim duhovnikom in vernikom v teh dneh. Na velikonočno jutro je opoldne raz balkona sv. Petra imel svoj velikonočni govor, ki ga je na trgu poslušala velikanska množica 250 tisoč ljudi. Poslušali pa so ga še dalje po vsem katoliškem svetu razni narodi in jeziki, ko so njegov govor prenašali po radiu v številnih jezikih.

V PALESTINI

Zelja vsakega katoličana je, da bi enkrat v življenju obiskal Sveto deželo in, če mogoče, tam preživel velikonočne praznike. Tudi letos je za veliko noč dospelo v Palestino nad 40 tisoč romarjev z vseh strani sveta. Božji grob stoji v jordanškem delu Jeruzalema, toda oblasti so dovolile prehod in tako so romarji brez ovir lahko obiskali kraj Jezusovega trpljenja in po-

kopa. Razne manifestacije, ki so jih uprizorili politični prenapetosti, verskih obredov niso ovirale.

ZA ŽELEZNO ZAVESO

Tudi v deželah za železno zaveso so verni ljudje dali veliki noči slovesni značaj praznika. Cerkve so bile polne, tudi zato, ker je velika noč na nedeljo. V Jugoslaviji so se vsi obredi vršili skoro izključno le po cerkvah in zlasti po mestih so bile procesije prepovedane. Zato pa so bile cerkve povsod prenapolnjene in mnogi verniki so zunaj cerkve prisostvovali velikonočni sv. maši. Tako v Beogradu, v Zagrebu in drugod. Jugoslovanski škofje so imeli pri slovesnih mašah pomenljive govore, v katerih so vernike vzpodbujali k vztrajnosti po zgledu Kristusovemu, ki je po trpljenju dosegel največjo zmago.

Poljski primas Wysziński je v varšavski katedrali pred tisočglovo množico znova v imenu vseh katoliških Poljakov izprijal svojo vero v Kristusa, ko je dejal: »Vera v nas se ne manjša. Nasprotno, hrepenenje po Bogu se vedno bolj prebujata. Zapečatili so nam usta, obežili Cerkev s težkimi verigami, krivi preroki so z zgrešenimi ideologijami skušali prevarati ljudstvo. Toda vse brez uspeha. Kristus živi v svoji Cerkvi, umrl je enkrat in ne umrje nikdar več. Boga moramo bolj poslušati kot ljudi.«

Junaško zadržanje vernikov za železno zaveso je tudi nam v spodbudo, ki mnogokrat kljub vsem verskim »udobnostim« klonemo pod križi življenja.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Novo delo kiparja Goršeta

17., 18. in 19. februarja je v svojem ateljeju razstavljal akademski kipar France Gorše svoj novi križev pot, ki ga je napravil za novo slovensko cerkev v Torontu. Delo obsega vseh 14 postaj v reliefni obliki v žgani glini. Dasi je kipar Gorše že napravil nekaj križevih potov, je to delo novo, izvirno in sproščeno, napravljeno v njegovem svojskem stilu. Mala razstava je bila zopet lep dogodek v slovenskem kulturnem življenju v Clevelandu.

† Biseromašnik Jakob Kosi

Na god sv. Neče 1960 se je na poti v cerkev ponesrečil g. Jakob Kosi, župnik iz Griž pri Celju. Takoj po nesreči so ga odpeljali v celjsko bolnico, kjer je preležal skoraj leto dni. Zlom noge so se pridružile še razne notranje bolezni. Dne 7. januarja 1961 ga je Bog rešil trpljenja. Še isti dan so rajnega gospoda prepeljali nazaj v Griže in ga položili na mrtvaški oorder v župnišču. Farani so prihajali kropit in molit. Posebno v lepem številu pa so prihajali na dan pogreba, da mu izkažejo poslednjo čast in priznanje.

Pogrebne svečanosti je vodil g. opat in dekan iz Celja, dr. Peter Kovačič, v spremstvu 38 duhovnih sobratov, ki so prihitali od blizu in daleč.

Osek na Vipavskem

Oseška župnija je že od nekdaj znana po razgibanem cerkvenem življenju. V božjepotnem svetišču na Vitovljah se je zbirala vsa srednja Vipavska. Zadnja vojna pa je župnijo hudo prizadela. Božjepotna Marijina cerkev na Vitovljah je bila uničena. Župnijska cerkev od granat hudo poškodovana, precej tudi podruženice. Ubogi, ostareli župnik Franc Frankč, ki je čez 50 let modro vodil župnijo, je ob pogledu na opustošenje klonil v bolezen.

Treba je bilo iskati naslednika, ki naj nadaljuje njegovo delo. Našel se je v osebi sedanjega preč. gospoda župnika Brunislava Podobnika, ki ni samo vzoren dušni pastir in sloveč misijonar, ampak tudi vsestranski strokovnjak. Ko je prišel, si je naredil načrt obnove in ga začel nemudoma izvajati. Najprej župnijska cerkev: pročelje, okna, spovednica, klopi, električna napeljava, krstni kamen, prižnica, slikanje cerkve itd. Zadnja delovna zmaga so pa nove orgle. Vse to je pripravil osebno in lastnoročno.

Dne 29. januarja t. l. je bila vesela slovesnost. Ob 15.30 je č. g. župnik v izrtnem govoru razložil zgodovino glasbila ter načrt orgel, ki so zgrajene prav v slogu in za potrebo naše cerkve. Nato je preč. g. dekan ob asistenci duhovnikov sosednjih župnij orgle blagoslovil. Pred obredom pa je med drugim rekel: »Čutim dolžnost, dragi verniki, ob tej priliki izreči vašemu ljubljenu gospodu župniku zahvalo in pohvalo. Zahvalo, da se je odzval našim prošnji in sprejel to težko prizadeto župnijo. Pohvalo, da se ni ustrašil dela in kljub težavam dosegel zmago za zmago ter da-

nes krona svoje delo v tej cerkvi s temi novimi orglami. Tako je ta vaša župnijska cerkev po njegovem prizadevanju sedaj med najlepšimi na Primorskem.« Sledil je obred, pete litanije M. B., po blagoslovu pa koncert cerkvenih pesmi. Pel je domači pevski zbor. Oči vernikov so orosile solze veselja.

Iz goriške apostolske administrature

Na Kapeli v Novi Gorici se bo letos delil zakrament sv. birmine na binkoštno nedeljo 21. maja in na prvo nedeljo septembra (3.sept.). Za birmance in botre bo navedena dva dneva sv. maša ob 10. uri; druge sv. maše pa bodo ob 6. in 7. uri.

Kanonična vizitacija se bo vršila v naslednjih župnijah:

Na Grahovem ob Bači 4. junija, v Podmelcu 18. junija, v Podbrdu 25. junija, v Sempetru v Novi Gorici 2. julija, v Komunju 9. julija, na Gorenjem polju 16. julija, v Zavrtaču 23. julija, v Logu pod Mangortom 27. avgusta in v Levpi 3. septembra.

Slovesna otvoritev nove slovenske dvorane v New Torontu

V nedeljo 26. februarja t. l. je bila blagoslovljena in uradno odprta nova farna dvorana new-tonronske župnije. Ob tej priliki se je vršil slavnostni banket združen s pevskim koncertom. Vabljeni so bila društva in organizacije, ki delujejo med Slovenci v Torontu in okolici.

Prireditve je lepo uspela. Newtonronskim faranom čestitamo k lepi in okusni dvorani.

Otroci darujejo Bogu

Otroci darujejo Bogu — triglasna maša za mladinski zbor in orgle. Zložil p. dr. France Ačko. Naročila sprejema skladatelj: Ljubljana-Vič, Tržaška cesta 85. — Ce-partituri 130 din.

Uspela Prešernova proslava v Torontu

Slovenski študijski krožek v Torontu je priredil 12. februarja uspelo in dobro obiskano Prešernovo proslavo v dvorani Mednarodnega inštituta. Pri proslavi so sodelovali kot recitatorji gg. Vilko Cekuta, Ludvik Jamnik in Claus Juergens (od CBC in CBC-TV je recital Prešerna v angleščini); pela je ga. Milena Cekuta ob spremljavi gđc. Marije Ložar ter pevska zbor Simon Gregorčič in hamiltonski cerkveni zbor. G. Vlado Mauko je prikazal zgradbo Sonetnega venca in v drugem delu Prešerna kot osebo.

Zivljenje katoličana ni ne dan veselja, ne žalosti, temveč dan dela in ljubezni.

Tri najlažje stvari za žensko: tri so stvari, ki jih ženska z lahkoto izvrši: obel solato, skuha kavo in naredi preprij.

O. S. P. Aimé Duval in njegova kitara

Mnogo se govori, piše in razpravlja o današnjih popevkih. Ne bomo tukaj odobravalni in branili neumnosti in plitkosti, ki jih velik del modernih popevk prinaša v naše življenje. Toda dejstvo, da so pevke tako osvojile srca mladih in nemladih ljudi, kaže, da mora biti v njih nekaj, kar lahko čudovito odgovarja in se prilaga duševnemu stanju današnjega človeka. Kajer del svoje duše najdemo v tej ali oni popevki?

To nam daje slutiti, da ne smemo v celoti obojati današnjih popevk.

Poleg klasičnih skladb, sinfonij in oper, ki izražajo velika čustva, ki pretresajo včasih človeka, potrebujemo tudi skladbe, ki izražajo »manjša« čustva, ki so delež vsakdanjega življenja; občutke, ki izhajajo iz lepega ali grdega vremena, občutke sobotnega dne, občutke ob srečanju s prijateljem, ob pihanju burje, o naših »muhah... z eno besedo, vso »gamo« duševnih in duhovnih razpoloženj, ki lahko med dnevom doletijo človeka...

Danes bi lahko rekli, da imamo v svoji podzavesti vedno skrito pesem, ki odgovarja trenutnemu duševnemu razpoloženju, našemu bežnemu pogledu na ljudi in na stvari... To se dogaja pravimo, pred vsem danes, ko so pesmi postale naša last s pomočjo radia, plošč, televizije, magnetofonov...

Moderna pesem zajema vsa mogoča življenja. Seveda prednost ima ljubezen. Toda tudi delo, upanje, trpljenje ljudi postaja čim bolj predmet teh pesmi...

Prej ali slej se je moralo zgoditi: prišla je na vrsto tudi moderna popevka z versko vsebino. Mnogi so z začudenjem gledali in še gledajo na »Sagra della canzone nova« v Assisiu. Toda kako težko bo avtor, ki ni sam globoko prežet z globoko vero, zajel to tematiko.

Toda kdo bo lahko lepše izrazil neskončno nežnost, ki jo čuti do ljudi, do njihovih naporov, veselja in trpljenja, Kristus, kdo, če ne duhovnik, duhovnik, ki živi z rano ob rami s preprostimi in delavnimi ljudmi, katerim Bog razodeva stvari, ki so skrite modrim?...

Prišel je... ime mu je P. Aimé Duval, jezuit. Velik del sveta pozna danes njegovo tenko postavlo, njegov izrazit obraz ter njegovo potolčeno kitaro.

Doma je v severno-vzhodni Franciji, član preproste družine z osmerjo otroki. Nadvse na zemlji ima rad svojo mamo. S svojim hudomušnim nasmeškom pripoveduje: »Mi duhovniki ne prihajamo k vam, kakor bi padli z neba, s polnimi žepi zvezd in s polnimi usti nebeških blagoslovov... Tudi mi izhajamo iz zemeljskih družin, kot drugi ljudje.«

Z osemnajstim letom začne svoje vaje ništvo... kot jezuit. Začelo se je menda takole... Nekega dne je srečal na poti duhovnika, ki je bljuval kri.

Sklonil se je k njemu, da bi mu pomagal. Umirajoči gospod pa mu je zašepetal: »Jaz umiram, toda prosil sem Gospoda, da bi mi poslal nekoga, ki me nadomesti. Ali bi hotel biti ti? V tistem trenutku, pripoveduje p. Duval, se je odločila moja življenjska pot.

Naključje? Ali bolje, ako gledamo onstran preprostega dogodka, roka božje Previdnosti?

Jezuita si predstavljajo mnogi današnji ljudje kot nekoga železnega človeka, ki kopicí leta študijev, ki dela le resne stvari, nikdar pa, da lahko igra na kitaro...

P. Duval pa je ljubil glasbo že prej, pa tudi dirigiral je že marsikak podeželski zbor. Leta 1951, ko je preživljal težko duhovno krizo — kdo pa je ne preživi kdaj v življenju — se je potolažil s tem, da je vzel v roke kitaro.

Nekega večera se je vozil z motorjem iz Pariza proti Toulusu... Deževalo je in pihala je burja, sam je bil na cesti v tistem viharju. Sel je skozi tople vaje, svetloba je sijala ob vratih plesnih dvoranic... Molil je za mladino, ki se je tam veselila... Potrkal je na vrata gostilne in prosil za prenočišče: niso ga marali... Spet je zajahal motor in si mislil: ob koncu zemeljske poti, Kristus moj prijatelj me bo sprejel. Začel je sam zase popevati:

Gospod, moj prijatelj,
prejel si me za roko,
šel bom s Teboj
brez strahu
do cilja svoje poti...

Potem pa je začel »držati misijone« s kitaro po gostilnah — pred točilnimi mizami polnimi steklenic. Menjal je besede in pesmi... in ljudje, vsi utrujeni, ki so bili tam, ki bi nikdar ne stopili v cerkev, ki niso znali več moliti, so pričeli odgovarjati v zboru kratke refrene in peti preproste besede.

Toda kmalu jih je moral zapustiti, da bi tudi drugi bili deležni teh čudnih mi-

sijonov«. Mali jezuit se je znašel sam s kitaro na ogromnem odru velikega gledališča, reflektorji so usmerjali vso svojo svetlobo na tenko postavlo, tisoč oči navdušenih gledalcev ga je »poziralo«.

Nato je prišlo registriranje plošč, potem pa še utrudljive in navdušene turneje po svetu.

Za radovednost: do sedaj je bilo prodanih čez milijon plošč z njegovimi pesmi. Obiskal je dvanajst držav, tja do Indije in do Japonske.

Z avtorskimi pravicami in drugimi nagradami je poslal, med drugim, že štiri-deset jeepov svojim sobratom v misijone.

P. Duval je postal nekaj »zvezdnik«. — Pater, — so ga nekaj vprašali, — kako morete pri vsem tem navdušenju za vas ohraniti hladno glavo? Odgovoril je: »Pričakoval sem si to vprašanje, kajti tudi sam čutim nevarnost.«

»Molite zame, da ne postanem napuh-njen,« reče večkrat svojim poslušalcem.

Toda kmalu doda: »Čutim, da me prav ti, ki mi ploskajo in pišejo o meni, dajejo moč, da ostajam, kar sem. Za nobeno ceno na svetu, bi jih ne hotel razočarati. Zato mislim nanje vsako jutro, kadar darujem sveto mašo.«

Verjetno tisti, ki se pohujšujejo nad p. Duvalom, tudi takih ne manjka, še niso prisostvovali kakemu njegovemu »recitalu«.

Duvalov »recital« je v začetku nekaj družinski večer, ki se stopnjuje polagoma v nekako skupno molitveno bdenje. Najprej pove nekaj smešnic, da ustvari veselo razpoloženje: ko je ustvaril razpoloženje, zapoje prvo popevko: »Gospod, moj prijatelj...« Ljudje povzamejo za njim... navdušenje se stopnjuje in zajame vsakega posameznika, kajti refren je namenjen vsakemu, vsakemu nudi tudi priliko

za izpraševanje vesti.

»Gospod je potrkal na tvoje okno, prijatelj, prijatelj, prijatelj, in ti, ti si spal...«

Ko se množica zave svojega števila, tedaj jim predoči veliko dobrega, kar bi lahko uresničila s krščansko ljubeznijo: »Po dolgih širokih planjavah prihaja nepregledna množica, pesmi veselja, pesmi trpljenja velika množica poje...«

Rekli boste morda, da je mali jezuit sanjač, ki še druge uspava in zasanja... Ne, ne! Zelo velik realist je. Nič se ne boji razjeziti publike z opominom, da so na svetu še ljudje, ki zaradi krivic so ljudi ne dosežejo tiste sreče, ki jim tukaj na zemlji pritiče.

Sam pravi: »Prav priči velike revščine, ki stiska ljudi, postanem zelo občutljiv. Prav v revščini je velika teža stiske današnjih ljudi.

Toda, če že ne smemo zapreti svojih oči pred to revščino, se moramo z druge strani zahvaliti Bogu za vse, kar nam je dal.

Ljudje nosijo v sebi nek pesimizem, ki ni krščanski. Toliko nagibov veselja do življenja lahko črpajo iz evangelija. Isto pa je o svatbi v Kani Galilejski, o Lazarjevem vstajenju...

Kako gledajo »profesijonisti« modernih popevk na p. Duvala? — V glavnem ne preveč naklonjeno.

Gotovo pa je, da zgodovinarji moderne popevke ne bodo mogli kar tako mimo njega.

Gotovo je tudi, da je pripravil do molitve milijone ljudi v »modernem jeziku«.

Njegov način odgovarja našemu času in temperamentu: njegova živa vera in njegov antikonzformizem ohranja mladost katoliške Cerkve »šestdesetih let«.

POMLAD V NAŠI DEŽELI

Pogajanja za Alžir odložena

V francosko-alžirskih prizadevanjih za rešitev alžirskega vprašanja je preteklo dni prišlo do nepričakanega zastoja; upati je, da gre samo za začasno odložitev pogajanj, ki bi se morala, kot že uradno sporočeno, pričeti 7. aprila v Evianu ob Ženevskem jezeru v Švici.

Povod za odložitev pogajanj je dal francoski minister za alžirske zadeve in obenem vodja francoskega odposlanstva pri pogajanjih z Alžirci s svojo izjavo, da se bo istočasno kot s predstavniki alžirske osvobodilne fronte pogajal tudi z ostalimi predstavniki ostalih alžirskih gibanj. To je pa razburilo kroge okrog Alžirske osvobodilne fronte, ki se smatrajo za edine zakonite predstavnike alžirskega ljudstva. V znak protesta so sporočili pariški vladi, da jih 7. aprila ne bo v Evianu na domena pogajanja. — Vendar pa poudeni krogi sodijo, da ni bil to glavni razlog, ampak da so z odlašanjem pogajanj hoteli počakati, kaj bo povedal general De Gaulle v svojem govoru, ki je napovedan za 11. april. Obenem Alžirci upajo, da bo morda v tem času okrevaj njihov voditelj Krim Belkacem.

Drug dogodek, ki je še močneje razburil zlasti francoske kroge, je atentat na župana iz Eviana, ki so ga izvršili francoski skrajni desničarji, ki so nasprotni vsakim pogajanjem z alžirskimi uporniki. Do atentata je prišlo v preteklem tednu ponoči. Atentatorji so postavili dve bombi: eno pod avtomobil pod oknom evianskega župana, drugo pa na okno samo. Ko je prva eksplodirala, je župan Blanc takoj skočil iz postelje pokonci; ko je hotel pogledati skozi okno, kaj se je zgodilo na ulici, je eksplodirala druga bomba, ki ga je smrtno poškodovala. Umrl

v prvi vrsti namenjena. Vendar bodo njeni pripovedni in poučni članki dobrodošli tudi drugim Slovcem po svetu, ki niso vajeni na moderne probleme v literaturi. To velja predvsem za povest Božja planina, ki se bo nadaljevala celo leto, kot je videti. Poročila, uganke in razen drobiž lepo zaključujejo 3. štev. ViD. (r + r)

O naših revijah

MLADIKA

Za Veliko noč so nas obiskale naše revije. Na prvem mestu naj omenim 3. štev. Mladike. V lepih rumenih platnicah s simboli pomladi in Velike noči se ti takoj prikupi. Se bolj pa ti jo prikupi bogata in sodobna vsebina. V uvodnem članku prof. V. Beličič obravnava vprašanje odgovornosti izobraženca v naši skupnosti. O tem vprašanju se zadnje čase v naši javnosti precej piše in govori od raznih strani. Posebej naj omenim tehtni govor, ki ga je o tem vprašanju imel ob velikonočni obnovi za izobraženca v Trstu prelato msgr. Ukmar. Vsi se ujemajo v dejstvo, da našim izobražencem nekaj manjka, da nekaj v njih šepa in da ne vrše poslanstva, za katero so poklicani.

Tem trditvam ni kaj oporekati, ker držijo, pa naj gre za naše šolnike, učitelje in profesorje, za naše uradnike in druge, ki jih navadno prištevamo med izobraženca. Prof. Beličič je problem lepo osvetlil in ga tudi pravilno rešil. Da bi tisti, ki jim je namenjen, članek tudi prebrali in si ga vzeli k srcu. Toda kriza med našimi izobraženci je že tolikšna, da resnih stvari niti ne berejo, kaj šele da bi si ob sličnih člankih izpraševali vest.

Temu članku sledijo drugi. Moderna je črtica L. del Vasto Judež, ki je prevedena. Pesniško je napisan članek dr. St. Janežiča Slovo od Rima. Pisateljica SA-Ra objavlja črtico Sonce v kopalnici. Vzeta je iz našega sedanjega življenja: nezvestoba

moža postarani ženi. Grenka usoda marsikatero ženo se zrcali v njej. Vendar ostane lik žene Marije velik in svetel, dočim se mož Zvone izgubi v temi svoje sebičnosti.

Jože Pirjavec nadaljuje povest Ekhnaton, ki ji ni še videti, kako se bo razvijala.

Pesni zastopata Simon Pevec, Marijan Straus in M. Mazora.

Poleg teh glavnih prispevkov je v reviji dobili še dosti drugega: poročila o kulturnih dogodkih iz Trsta, pomenke itd. Okusne spomladanske slike dajejo Mladiki tudi znotraj podobo pomladi.

Kar pogrešamo, je članek Danila Lovrečiča, ki je obljubil, da bo začete intervjuje nadaljeval. Ali se je morda ustrašil kritike v NL? Mislim, da ni take sorte junak, da bi se ustrašil, če NL ni kaj pogodu. Zato smemo upati, da bo besedo držal. — Pogrešamo tudi večjo razgledanost Mladice v poročanju o kulturni javnosti slov. katoličanov, da ne postane glasilo samo Slov. prosvete in morda še Slov. gledališča.

VERA IN DOM

Druga revija, ki je prišla na uredništvo za praznike, je Vera in dom iz Celovec. Tudi ta je posvečena Veliki noči in pomladi, kar je prav. Saj mora revija spremljati bralca v njegovem življenju in dopoljevati dnevno in tedensko časopisje ter radio in TV. Njena vsebina je prilagojena predvsem koroškim bralcem, katerim je

HUBERT MOČNIK: 5

Ravnatelj Viktor Bežek ob stoletnici rojstva

V letopisu Slov. Šol. Maticice za l. 1920 je prof. dr. Franc Veber napisal strokovno oceno o Bežkovem »Dušeslovju«. Ta se sicer ni strinjal povsem z Bežkom, ker je Bežek obravnaval dušeslovje bolj na materialistični podlagi, češ da so možgani (materija) izvor vsem duševnim doživljanjem; to je uma, čustev in volje. Dokt. Veber, sedanji sedemdesetletnik, pa je idealist in trdi, da so predstave in misli doživljaji uma (možganov); čustva in stremjenja pa doživljaji nagnjenj, to je srca. Dasi je eksperimentalna psihologija v teh zadnjih časih ogromno napredovala, ne more še povsem dati prav ne enemu ne drugemu. In če Bežek s svojo trditvijo ne bi napravil drugega kot da je sprožil pri nas te znanstvene razprave, bi bil že storil dovolj.

V letih 1914 in 1916 je pri Slov. Šolski Matici v Ljubljani izšlo v dveh zvezkih Bežkovo Vzgojeslovje. Dasi je bilo to delo spisano za avstrijsko šol. knjigo, so Bežkova

izvajanja o možnosti vzgoje, o vplivu dednosti, o miljeju in o vrednosti vzgoje tako, da jih še danes priznavamo. Bežek poudarja, da mora biti glavni cilj vsake vzgoje zagotovitev gojenčeve samostojnosti po preteku vzgojne dobe. Starši in učitelji lahko najdejo v Bežkovem »Vzgojeslovju« mnogo prav koristnih napotkov za svoje vzgojne ukrepe.

V poglavju »O šoli delavnic« Bežek nakazuje potrebo po strokovnih šolah, katere naj usposablja dijaka za samostojno duševno in spretnostno ter fizično delo. Imel je pred očmi že vso šol. reformo na tehnični podlagi in se je zanjo živo ogreval.

Vednost in spretnost pa naj ne bodo po učitelju vliete in vsiljene, ampak naj se samo individualno tvorijo pod njegovim vodstvom z gojenčevimi lastnimi močmi, samostojno in samostojno pridobljeno.

Tudi »Vzgojeslovje« je želo najlepše ocene. Simon Dolar ga je ocenil v letniku 1925 »Vede«; prof. Karel Osvald pa v pedagoško-znanstveni reviji »Popotnik« leta 1920, kjer med drugim pravi:

»Kdor hoče imeti vodnika čez pisano pokrajino sedanje pedagogike, ta vzemi in beri, ne, prebiraj glavno knjigo Bežkovih misli o vzgojnem dejanju in nehanju, nje-

je čez nekaj ur v bolnici, kamor so ga takoj pripeljali skupno z ženo, ki je bila tudi ranjena, ko je hotela priskočiti možu na pomoč.

Dogodek je vznemiril tudi švicarske oblasti, ker se bojijo, da bi do podobnih atentatov lahko prišlo tudi na člane alžirskega odposlanstva, katerih osebno varnost so si one prevzele nase.

R A Z N O

16. letošnja letalska nesreča

V bližini Nuernberga se je dne 28. marca ponesrečilo češkoslovaško letalo. Letalo je treščilo ob tla in eksplodiralo. Vseh 44 potnikov, med temi več otrok in 8 članov posadke, je bilo mrtvih. To je že 16. letošnja letalska nesreča.

Tragedija v predoru

Tik pred božičnimi prazniki smo poročali o železniški nesreči, ki se je dogodila v predoru v bližini Bologne, ko je električni vlak zajel ogenj. Ista nesreča se je zgodila na veliki četrtletni zvečer v predoru na progi Turin-Rim. V predoru »Marmi-Salici« je na brzovlaku nastal požar, nekdo je potegnil za zavoro, da se je vlak ustavil, ko je manjkalo le 900 m, da bi prišel iz predora. Potniki, ki so bili zaradi bližnjih praznikov kar natrpani po kupejih, so ostali v vlaku, misleč, da gre le za manjšo okvaro. Ko je minila skoro ura, odkar se je vlak ustavil, je vodstvo ukazalo ljudem, naj vlak nemudoma zapuste. Predor je bil že prepoln dima in na potnikih so se že začeli javljati znaki zadušitve. Zal se vsi potniki niso mogli pravočasno rešiti. Pet potnikov je našlo smrt vsled zadušitve, 14 pa so morali prepeljati v bolnišnico v Levante.

Bivši predsednik Amerike postal zopet general

Predsednik Združenih držav Kennedy je podpisal dekret, ki določa, da je bivši predsednik Eisenhower zopet vpisan v seznam generalov, ki so stalno v službi države. Eisenhower se je temu položaju odpovedal leta 1952, ko je postal predsednik Združenih držav.

V Slov. biografskem leksikonu beremo: »Bežek je soliden in simpatičen vzgojitelj, poln ljubezni do svojega naroda, bogat na izkustvih vseh življenjskih vprašanj, ki se tičejo praktične strani vzgoje. Torej bolj praktik kakor teoretik.«

Pa še nekaj misli iz njegovih del, da ga boste znali boljše ceniti kot umca in človekoljuba.

»Vsi ljudski vzgojitelji« in človekoljubni umetniki naj se zavedajo dolžnosti, da je čustvenim potrebam množice streči s srcem in ne s terorjem! V tem je obsežen dober del ljudske vzgoje. Hvaležno nalogo, pa tudi sveto dolžnost ima v tem pogledu ljudski učitelj v šoli in izven šole. »Dobri zgledi!«

Rodbinsko življenje je podlaga obstoju, pa tudi prosvetnemu napredku in moralni izpopolnosti človekovega rodu. Samo v rodni zamorejo vzkliti čustva, ki ublažujejo kruti egoizem ter ga pretvarjajo v altruizem. Samo v družinskem krogu se more razviti ljubezen roditeljev med seboj in do otrok in le teh vdanost do roditeljev ter naklonjenost med seboj.

(Se nadaljuje)

Tržaški občinski svet obsoja fašistične manifestacije

V ponedeljek 27. marca so praznovali po vsej Italiji stoletnico italijanskega zedinjenja. Proslava je bila tudi v Trstu, a so jo fašisti izkoristili za nove sovražne demonstracije proti Slovincem. Med slovesno prireditvijo v Verdijevem gledališču so naštrvacni dijaki motili govornike, metali na občinstvo letake z gesli proti dvojezičnosti ter psovali Slovence. Po končani prireditvi v gledališču se je gonja nadaljevala po ulicah. Spet smo imeli priliko slišati divje vpitje »Fora i ščavi! in »A morte i ščavi«. Resnici na ljubo je treba vendar povedati, da se je teh demonstracij udeležilo le kakih 200-300 dijakov, medtem ko je prebivalstvo in tudi ostalo dijaštvo na splošno obsojalo njihov nastop. V noči od nedelje na ponedeljek so poleg tega neznanec onesnažili ploščo, ki je vzdana pod portikom županstva v spomin na zlato kolajno, katero je prešlo tržaško mesto za zasluge v odporniškem gibanju.

Naslednji dan, to je 28. 3., je bila v tržaškem občinskem svetu razprava o teh dogodkih. Podžupanu Cumbatu, ki je v imenu celotnega občinskega odbora izrekel globoko ogorčenje nad omenjenimi dogodki, so sledili še drugi govorniki, ki so vsi obsodili nekulturne nastope skrajnih nacionalistov ter poudarili, da je treba storiti novim fašističnim podvigom konec. V tem smislu so govorili Coloni za krščansko demokracijo, Pincherle za socialiste, Calabria za komuniste, Dulci za socialne demokrate. Dr. Pincherle je med drugim predlagal, naj občina organizira posebne tečaje, na katerih bi seznanili mladino s sodobno zgodovino ter ji prikazali grozote, ki jih je zakrivil fašizem.

Med razpravo je dobil besedo tudi dr. Simčič, svetovalec Slovenske liste, ki je med drugim rekel: »V našem mestu smo spet doživeli demonstracijo nacističnega kova. Prireditev, ki je bila v Verdijevem gledališču v proslavo stoletnice italijanskega zedinjenja, so nekatere skupine, ki jih ni težko identificirati izkoristile za to, da so vprizorile novo gonjo sovraštva in zaničevanja proti slovenskemu prebivalstvu na tem ozemlju. Nesramna gonja se je nadaljevala po ulicah in trgih.

»Zelim poudariti, — je nadaljeval Simčič, — da slovenskega prebivalstva ni zadelo toliko dejstvo, da je nekaj stotin fanatičnih in naščuvanih mladincev divjalo po tržaških ulicah ter kazalo svoje sovraštvo do slovenske manjšine, kolikor dejstvo, da so oblasti, ki imajo nalogo skrbeti za javni red, gledale očetovsko, popolnoma brezbržno na demonstracije, kot da bi se jih ne tikale. In vendar so demonstranti kršili državno ustavo in Londonski sporazum. Mislim na člena 3 in 6 državne ustave. Kar se pa tiče Londonskega sporazuma, smatram za potrebno naglasiti, da ga je italijanska vlada podpisala ter da je še pred kratkim ponovno izjavila, da ga ima za veljavnega ter da ga namerava izvajati. Člen 3 Posebnega statuta Londonskega sporazuma pravi: »Ščuvanje k narodnemu in plemenskemu sovražstvu na obeh področjih je prepovedano in vsako tako dejanje bo kaznovano.« In kaj je storila oblast, da bi preprečila kršenje teh določil? Nič.»

Ob zaključku je svetovalec Simčič naprosil župana, naj posreduje pri oblasti, da bi v bodoče branila zakone z večjo energijo. Danes, 16 let po smrti nacizma in fašizma, medtem ko je v polnem razmahu gibanje za Panevropo in za bratstvo med evropskimi narodi, bi ne smelo več biti mesta za podobne nastope.

Med razpravo v občinskem svetu se je vsekakor pokazalo, da so vse stranke, razen seveda skrajnih desničarjev, na vsej črti nasprotne novemu nastajanju fašizma.

O sporu v Tržaškem arzenalu

Mnogi tržaški krogi sodijo, da je zasedba Tržaškega arzenala in ladjedelnice Sv. Roka s strani delavcev presenetljiva in nesorazmerna. Nočemo razsojati o uместnosti spora, pravijo isti krogi, vendar pa je treba ugotoviti, da so ti dogodki presegle razsodno mero. Zasedba neke tovarne je skrajno resno dejanje, h kateremu se delavci lahko zatečejo v primeru zelo resnega položaja. Nikoli pa se ga ne sme dopustiti v primeru normalnih sindikalnih sporov, kot je sedanj v arzenalu. Še nikoli se ni zgodilo, da bi na nezadovoljive nasprotne predloge delavci odgovorili z zasedbo delavnice. Ti krogi pozivajo sindikaliste, naj uporabljajo metode,

ki so v skladu s stvarnostjo, kajti drugače bo prišlo do takega položaja, ki si ga komunisti najbolj želijo za svojo prevratniško delovanje, katero se navadno zaključijo z ukinitvijo vseh demokratičnih strank in sindikatov.

Iz Rojana

S proslavo Materinskega dne na oljčno nedeljo se je zaključilo prosvetno delovanje v sedanji dvorani. Trideset let se je Marijina družba stiskala v skromnih prostorih in verjetno se je prav zato tako navdušeno oklenila ideje za zgraditev novega Marijinega doma. Če je božja volja, se bomo konec maja preselili v nove prostore.

Osnovna šola v Rojanu je priredila na oljčno nedeljo v Marijinem domu v Rojanu Materinsko proslavo. Program je obsegal pevske točke, recitacije, rajanje in igre. Vse točke so bile zbrane pra za to priliko. Peli, rajali, recitali so manicam v znak ljubezni in hvalečnosti. Točke so bile skrbno pripravljene. In ploskanje udeležencev je izzvalo ponovitev rajanja »Sem deklica mlada vesela« ter zadnje pevske točke. Vsi učenci in učenke so se spomnili ljube mamice in vsak je pripomogel po svoji moči, da je Materinska proslava nudila prisotnim poldrugo uro veselega, prijaznega in prijetnega užitka.

Gostje so napolnili dvorano do zadnjega kotička in s ploskanjem nagrajali vsako točko nastopajočih.

Prisrčna pohvala pridnim učencem in požrtvovalnemu učitelstvu! C. g. kaplanu

VELIKA NOČ V GORICI

Letošnja velika noč je bila v živem nasprotju s preteklim božičem. Namesto sonca in toplote nam je prinesla mrzlo, deževno vreme in nam prekrizala marsikak načrt za nameravane izlete v pomladansko naravo. Vse to je le zunanja oblika praznikov, zato pa smo bili tem srečnejši, da smo letošnjo veliko noč tako lepo praznovali v naših cerkvah in predvsem sodoživljali v naših dušah čudovite dogodke svetih dni.

Večerna maša pri Sv. Antonu na veliki četrtek prehaja že v tradicijo. Vsi verni goriški Slovenci se zberemo k tej veliki sveti večerji kot nekoč apostoli v dvorani zadnje večerje in v tej intimni domačnosti prisostvujemo sveti daritvi in v strnjeni vrstah poklekamo k obhajilni mizi. Sv. maša in lep govor je imel msgr. Močnik, pevski zbor MD pa nam je lepo prepeval evharistične pesmi. Od 11. do polnoči istega večera pa so žene in dekleta prebile uro molitve pri božjem grobu v stolnici, za njimi so se razvrstili možje in fantje od polnoči do ene. Lepe so take ure ob božjem grobu in hitro minejo. Na veliki petek zjutraj smo zopet pohiteli k božjemu grobu v stolnico, kjer smo molili in sodoživljali Jezusov križev pot na Kalvarijo in njegovo smrt na križu. Na veliki petek zvečer smo se v cerkvi sv. Ignacija udeležili v velikem številu zadnje postne pridige, ki jih je letos imel msgr. Močnik. V teh lepih postnih govorih nam je s svojo prepričevalno besedo prikazal pomen življenja v luči sv. vere. Po pridigi na Travniku smo imeli še na Placuti predavanje o Kristusovem trpljenju, kakor poročamo na drugem mestu.

Po teh lepih pripravah smo se na velikonočno jutro v vsej polnosti zvržili v Kristusovo vstajenje, ko smo v goriški stolnici prisostvovali vstajenski procesiji in sv. maši. Procesijo in sv. mašo je imel stolni župnik msgr. Velci, za kar smo mu Slovenci zelo hvaležni. Po trikratnem vstajenskem Aleluja so raz kor v vsej mogočnosti in slovesnosti zadonele naše veličastne velikonočne pesmi, ki jih je pel zbor »Ljube Bratuž« z zborom dekliške MD pod vodstvom prof. M. Fileja. Veliko je bilo v tem jutru sv. obhajil, kar je najlepši dokaz, kako naše ljudstvo živi s Kristusom in njegovo Cerkvijo.

Na velikonočni ponedeljek je kljub negotovemu vremenu veliko število Gorič-

Zorku iskrena hvala za gostoljubnost. Zelimu mu, da bi kaj kmalu dospel do otvoritve novega Marijinega doma. Farane pa vabimo k vztrajni pomoči s prispevki za kritje stroškov, ki jih zahteva novo poslopje in oprema.

Zelimo, da bi se naši učenci kaj kmalu zopet oglasili.

Rojančan

Slovesnost v Borštu

Na belo nedeljo, 9. aprila, bomo blagoslovili nagrobni spomenik, ki so ga župljani postavili v hvaležen spomin pok. župniku msgr. Fr. Malalanu. Istočasno bodo preurejeni in obnovljeni tudi 3 grobovi oz. spomeniki nekdanjih borštanskih župnikov, ki so bili precej zanemarjeni.

Ob lepem vremenu bo ob 16^h sv. maša na pokopališču pod milim nebom, drugače pa v župni cerkvi. Prelat msgr. Jakob Ukmar bo govoril, cerkveni zbor pa bo z velikonočnimi pesnimi proslavljal zmago nad smrtjo po vstalem Zveličarju, ki daje poročstvo vstajenja vsem, ki počivajo v grobeh. Pri glavnih delih bodo vsi navzoči molili kratke mašne molitve. — K svečanosti so vabljeni vse sosednje župnije, zlasti pa so vabljeni vsi pokojnikovi duhovni sobratje in prijatelji.

V četrtek, 6. aprila, bo borštanskim fantom in dekletom govoril prof. Beličič o temi: Kaj naj fant in dekle prineseta v zakon?

V soboto, 8. aprila, ob 20.30 pa bo mladina srednjih šol, otroci osnovne šole in otroški vrtec pripravili veselico v proslavo materinskega dne, ki je bila na programu za 25. marec, a je zaradi ovir morala biti prestavljena. — Vsi starši iskreno vabljeni! Sprejela nas bo že skoro docela urejena in prenovljena dvorana pri čč. sestrah.

Prepričani smo, da bosta obe prireditvi vsaj tako dobro uspeli kot prva konferenca za starše sredi marca, ko je govoril prof. dr. Šah o nevarnih vplivih na mladino in je z zanimanjem poslušala govornika okrog 40 mater in nekaj očetov.

Volivcem Slovenske liste!

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici

VABI

volivce Slovenske liste, naj pridejo v četrtek 6., v soboto 8. in v torek 11. aprila na Placuto št. 18 v Gorici, od 8. do 9. ure zvečer.

Tam bomo podpisovali slovenske kandidatne liste. — Vsak naj vzame s seboj osebno izkaznico.

zaključnih besedah o Kristusu tudi njegovo lastno najčistejšo izpoved: Ljubezen Mu je bila življenje in življenje Mu je bila ljubezen.

Razstava goriških slikarjev v Novi Gorici

V Novi Gorici bodo te dni otvorili razstavo goriških slikarjev in kiparjev. 24 slikarjev in dva kiparja iz Gorice in pokrajine sodeluje na tej razstavi s 65 deli. Med njimi sta tudi Slovenca Cej in Kosič.

Fronta je na Goriškem v popolni likvidaciji

Iz Pr. dnevnika smo zvedeli, da je Zveza slov. prosvetnih društev v Gorici po dolgih letih imela zopet svoj občni zbor na oljčno nedeljo. Važna je s tega občnega zbora dejstvo, da so ob koncu sklenili, da se ZSPD na Goriškem združi z ono v Trstu v eno organizacijo. Novemu odboru so poverili nalogo, naj sklep izpelje.

Tako so titovci na Goriškem izgubili vsako samostojnost; najprej so klonili na političnem polju, ko so se zvezali v skupno Slov. gospodarsko zvezo; nato so jim ukiniteli njih glasilo Sočo; sedaj so še ob prosvetno organizacijo. Kaj jim še ostane? Da zapojejo: »Včasih je lušno b'lo, zdaj pa ni več tako...«

Smrt dveh goriških zdravnikov

Pretekli teden je Gorica izgubila kar dva zdravnika. Na veliki četrtek se je v bližini Vidna s svojim avtom smrtno ponesrečil ravnatelj goriške umobolnice, 57-letni dr. Antonio Canor. Isti dan pa je v Gorici umrl znani zdravnik za otroške bolezni dr. Giuseppe Cicuta. Posebno slednji je bil v Gorici in okolici zelo znan in priljubljen.

Pri Rdeči hiši urad za pomoč avtomobilistom

Goriški Avtomobilski klub bo s 1. majem odprl na mednarodnem bloku pri Rdeči hiši urad za pomoč inozemskim avtomobilistom, ki prihajajo v Italijo. Podobni uradi poslujejo skoro že povsod na obmejnih blokih, zato je bilo potrebno, da se ustanovi tudi tu na meji med Italijo in Jugoslavijo, ko zlasti v poletnih mesecih prihaja in odhaja preko tega prehoda toliko turistov. Namen tega urada je pomagati tujim turistom pri izpolnjevanju vseh potrebnih listin, nabavi bencinskih kuponov in z vsemi drugimi potrebnimi navesti in navodili, ki jih potrebuje tuji turist, ko prihaja v Italijo.

Oslavje

Zahvala

Družina pokojnega Alojzija Markoviča z Oslavja, ki se je dne 29. marca smrtno ponesrečil v bližini Pevskega mosta, se najiskreneje zahvaljuje vsem, ki so ji v tej tako težki uri izkazali toliko sočutja bodisi z udeležbo pri pogrebu, bodisi drugače. Ti dokazi sočutja so ji bili v veliko tolažbo.

Jamlje

Velikonočni ponedeljek bo ostal znanen za našo župnijo. Ta dan je ob 9^h dopoldne ob prisotnosti lepega števila vernikov g. župnik blagoslovil temelje nove stavbe za župnišče. Naša vas ima namreč cerkev, toda še vedno smo brez župnišča. Telega pa vsaka župnija nujno potrebuje, ker duhovnik ne more stanovati na gmajni. Po prizadevanju našega g. župnika in po uvidenosti in skrbi vseh naših ljudi bomo sedaj v doglednem času imeli novo župnišče in stanovanje za župnika, da ne bo več šel glas o naših gospodih, da stanujejo na cesti, to je v avtomobilu. Župnišče bo moderno urejeno po načrtih arhitekta prof. dr. Riavisa iz Gorice. Dela vodi geom. Cvetko Nanut iz Standreža. Domači možje in fantje so obljubili, da bodo velikodušno pomagali pri gradbenih delih. To so že pokazali v ponedeljek pri kopanju in polaganju temeljev.

Naša župnija je revna in začeto delo je tvegana zadeva. Zato se g. župnik priporoča dobrim dušam za pomoč, da bodo začeta dela srečno prišla do konca.

Dol

Teden pred veliko nočjo je zasvetila v Dolu električna luč in razsvetlila temo naših hiš. Veliko let smo čakali na to pri-

dobitev sodobnega življenja. Tem težje nam je bilo pri srcu, ker gredo prav preko naše doline številni električni daljnovodi, ki nosijo energijo drugim krajem, dočim smo mi še vedno morali svetiti s petrolejkami in karbidovkami. No, sedaj je, hvala Bogu, tega konec. Tudi Dol je stopil med moderni svet in bo lahko poslušal radio in gledal TV. Samo da nam ne bi elektrika služila bolj za slabo kot za dobro. Mladina bo sedaj lahko bolj skrbela za lastno izobrazbo s čitanjem časopisov in knjig.

Povedati moramo tudi, da smo dobili novo pokopališče. Stoji ob cesti malo pred Palkiščem. Je sicer majhno, a zelo okusno urejeno. Ob vhodu s ceste sta dve celici, ena za morebitne ponesrečence, druga pa služi za shrambo. V sredini pokopališča je podzemna kostnica. Pokopališče je majhno, a upamo, da bo zadostno, ker se kraški ljudje trdno držimo življenja.

Radio Trst A

Teden od 9. do 15. aprila 1961

Nedelja: 9.30 Slovenske narodne pesmi — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa — 11.30 Oddaja za najmlajše. — Prišla je pomlad. — Igrajo člani R.O. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. — Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Pojeta Ivo Robič in Marjanca Deržaj. — 15.20 Ivan Matetič-Ronjgov: Roženice. — 17.00 Tržaški obiski: Sv. Barbara. — 18.30 Glasbene slike. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (28) »Škerjanček poje, žvrgoli...« — 21.30 Koncert Tržaškega Tria.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu. 27. lekcija. — 18.30 Baročna glasba: Gemiani: Sonata za violino. Torelli-Santi: Simfonija z dvema trobentama. Pergolesi: Concertino v f-molu. — 19.00 Znanost in tehnika: »Zemeljski plin v Italiji«. — 20.30 Umberto Giordano: »Andrea Chénier«, opera v štirih dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (2) »Kemični in fizikalni pojavi pranja«. — 18.30 Schubert: Simfonija št. 5 v b-duru. — 19.00 Pisani balončki. — 21.30 Koncert organistke Lillian Capponi. — 22.00 Sprehodi po antičnih gajih: (8) »Pindar, zanosni pesnik športa in mita«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. 14. oddaja. — 18.30 O glasbi in glasbenikih v anekdotah: (2) »Legenda in resnica: Palestrina in Schubert«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Zaton ob zori«, igra v treh dejanjih. — 22.30 Pergolesi: Koncert za flavto, godala in kontrabas v G-duru.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (2) »Človek in vremenski vplivi«. — 19.00 Štirinorodni obzorja: Sege in običaji tujih narodov: (1) »Eskimi«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Tržaške Filharmonije.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu. 18. lekcija. — 18.30 Konjovič: Košana, simfonični triptih. — 19.00 Sola in vzgoja: Anton Kacin: »Pregovori in reki v vzgoji«. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna: »Secesija Virginije in izbruh državljanske vojne«. — 22.15 Srečanja s slavni glasbeniki. (12) »Dinu Lipatti«.

Sobota: 15.30 »Krivopriščnik«, igra v sedmih slikah. — 18.00 Radijska univerza: Stanko Janežič: Deset stoletij ruske duhovnosti: (2) »Do vdora Tatarov v 13. stoletju«. — 18.30 Bugamelli: Simfonija št. 3. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor France Prešeren. — 21.00 »Talefonska kabina«, radijska drama.

OBVESTILA

OBVESTILO. Opozarjamo vse bivše deportirance kakor tudi svojce deportiranih in umrlih v nemških in italijanskih taboriščih, naj se zgledajo v uradu na sedežu PSDI na Travniku št. 17. Urad je odprl vsak četrtek od 10 do 12. ure. — Potrebne informacije lahko dobijo v domačem jeziku.

DAROVI

Za Katoliški dom: M. M. - Gorica 1.000, Simčič Zorko - Buenos Aires 6.200; iz Knade: Simčič Ida 9.300, Srebrnič Ceda 9.300, Pregelj Brigita 6.200, Objubek Mirko 3.100, Ivančič Franc 6.200, Ozbolt Franko 1.240, Černigoj Anica 1.240, Bizjak Marija 620, Bizjak Avgusta 620 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: M. M. 20.000, Pahor 1.000; S. M. 1.000; Pertot Ottilija 10.000; Pahor Olga 4.000; družina Oberžur 2.000; D. N. 5.000 lir. — Bog plačaj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 70% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici